УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ
04.05.2022.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

„Синтакса падежа у сиринићком говору (Балканистички аспект)" кандидата мср Анђеле Рецић и ментора проф. др Вање Станишића, редовног професора, у коменторству с проф. др Софијом Милорадовић, научним саветником.

I. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

- **Датум и орган који је именовао Комисију**

Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду донело је 21. марта 2022. године одлуку о образовању Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације коју је мср Анђела Рецић пријавила под насловом „Синтакса падежа у сиринићком говору (Балканистички аспект)".

- Састав Комисије с назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан Комисије запослен – је следећи:

1. др Првослав Радић, редовни професор, јужнословенски језици, 22.12.2010, Филолошки факултет Универзитета у Београду (председник Комисије);
2. др Михаило Шћепановић, ванредни професор, српски језик, 20.06.2017, Филолошки факултет Универзитета у Београду;
3. др Светлана Ћирковић, виши научни сарадник, хуманистичке науке – језик и књижевност, 26.04.2018, Балканолошки институт САНУ у Београду.

II. БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Анђела Рецић је рођена у Приштини (Р. Србија) 1995. године. Основне и мастер студије завршила је у периоду 2014−2019. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду (смерови Српски језик и књижевност, филолошки профил и Српска филологија). Током основних и мастер студија била је стипендиста Министарства науке, просвете и технолошког развоја РС и Министарства за омладину и спорт РС. Године 2019. уписала је докторске академске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Од децембра 2019. године запослена је на Балканолошком институту САНУ, када је и изабрана у звање истраживач приправник. Тренутно је ангажована на пројекту Српске академије наука и уметности *Српски народни говори на Косову и Метохији*, на пројекту Фонда за науку Републике Србије посвећеном тзв. рањивим језицима и лингвистичким варијететима у Србији (*Vulnerable Languages and Linguistic Varieties in Serbia*) и као спољни сарадник на

једном међународном пројекту (*Contact-induced language change in situations of non-stable bilingualism — its limits and modelling: Slavic (social) dialects in Albania*). Њена примарна научна интересовања су говори призренско-тимочке дијалекатске области српскога језика и балканска лингвистика. Бави се и корпусном лингвистиком, етнолингвистиком и тајним језицима.

III. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

СТУДИЈЕ И ЧЛАНЦИ:

1. Рећић, А. 2021. Форме стандардног српског језика у сиринићком говору. *Исходишта*, 7. Савез Срба у Румунији, центар за научна истраживања и културу Срба у Румунији; Филолошки, историјски и теолошки факултет Западног универзитета у Темишвару; Филозофски факултет Универзитета у Нишу, 285−300.
2. Рећић, А. 2020. Губљење једног тајног језика и његова интеграција у локални говор. *Узданица*, 17/1. Јагодина: Факултет педагошких наука, 133−143.
3. Рећић, А. 2019. Одлике фонолошког система говора жупе Сиринић. *Зборник радова са конференције „Доминанты сербской культуры”*. Москва: Филологический факультет МГУ им. М. В. Ломоносова, 78−96.

ПРИКАЗИ:

1. Рећић, А. 2018. Још једна конференција младих филолога. *Књижевност и језик*, LXV. Београд, Друштво за српски језик и књижевност, 281−284.

IV. ОЦЕНА КАНДИДАТОВЕ ПОДОБНОСТИ ЗА ИЗРАДУ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, као и достављену документацију, Комисија констатује да Анђела Рећић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V. ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

У складу са чланом 19. и чланом 20. Правилника о докторским студијама на Универзитету у Београду предложени су ментор и коментор.

1. За ментора је предложен др Вања Станишић, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, Катедра за српски језик са јужнословенским језицима (ужа научна област: палеославистика, индоевропеистика, развој писма, албанологија).

Библиографија ментора с најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

1. Станишић, В. 1987. Балканизми у српскохрватском језику. *Balcanica: annuaire de l'Institut des études balkaniques = Балканика: годишњак института за балканологију*. Beograd: Balkanološki institut SANU, 245−265.
2. Станишић, В. 1990. О неким сличностима у падежном систему између албанског и српскохрватског језика. *Balcanica: annuaire de l'Institut des études balkaniques = Балканика: годишњак института за балканологију*. Beograd: Balkanološki institut SANU, 357−367.

3. Станишић, В. 1991. О српскохрватским елементима у албанском језику. У: Јован Бојовић (ур.), *Становништво словенског порријекла у Албанији (зборник радова са Међународног научног скупа одржаног у Цетињу 21, 22. и 23. јуна 1990)*. Титоград: Историјски институт СР Црне Горе, 349−356.

4. Станишић, В. 1993. О неким призренско-тимочким примерима српско-албанских лексичких односа. У: Павле Ивић (ур.), *Говори призренско-тимочке области и суседних дијалеката*. Ниш: Филозофски факултет, 469–477.

5. Станишић, В. 1995. *Српско-албански језички односи*. Београд: Српска академија наука и уметности; Балканолошки институт (Посебна издања, књ. 59).

Комисија сматра да др Вања Станишић, редовни професор, испуњава све услове за ментора наведене докторске дисертације.

2. За коментора је предложена др Софија Милорадовић, научни саветник у Институту за српски језик САНУ (дијалектологија – синтакса, балканистика, етнолингвистика)

Библиографија коментора с најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

1. Милорадовић, С. 2003. *Употреба падежних облика у говору Параћинског Поморавља: балканистички и етномиграциони аспект*. Београд: Етнографски институт САНУ.

2. Милорадовић, С. 2007. Дијахрони и синхрони аспект аналитичких појава у српским народним говорима. *Зборник Матице српске за славистику*, 71–72, 357–375.

3. Милорадовић, С., Станковић, С. 2010. О исказивању припадничко-поседничког односа у српским народним говорима на Косову и Метохији. У: Драги Маликовић (ур.), *Косово и Метохија у цивилизацијским токовима*. Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 159–174.

4. Милорадовић, С., Станковић, С. 2010а. Из семантике конструкција с предлогом *од* у говорима Скопске Црне Горе и Горње Мораве. *Македонски јазик*, LXI, 25–36.

5. Милорадовић, С. 2015. Синтакса падежа у српској дијалектологији – степен испитаности и теоријско-методолошки приступи. У: Људмила Поповић, Дојчил Војводић, Мотоки Номаћи (ур.), *У простору лингвистичке славистике: Зборник научних радова (Поводом 65 година живота академика Предрага Пипера)*. Београд: Универзитет у Београду, Филолошки факултет, 515−533.

Комисија сматра да др Софија Милорадовић, научни саветник, испуњава све услове за коментора наведене докторске дисертације.

VI. ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. Оцена формулације назива (наслова) тезе

Комисија закључује да је радни назив тезе „Синтакса падежа у сиринићком говору (Балканистички аспект)” одговарајући, те да ваљано представља суштину предложене теме истраживања.

2. Оцена предмета истраживања

Опис теме: Предмет предложеног научног истраживања за потребе израде докторске дисертације кандидата Анђеле Рецић је синтакса падежа у сиринићком говору. Овај говор у ужем смислу припада српским говорима призренско-тимочке зоне, док у ширем смислу, као део балканословенског ареала, улази у састав тзв. балканског језичког савеза. Међу типичним балканизмима сиринићкога говора (аналитичка компарација, губљење инфинитива, редупликација објекта и др.) присутна је и аналитичка деклинација, која је управо једна од главних одлика и шире призренско-тимочке зоне. Кандидат подвлачи да се у дијалектолошкој литератури обично наводи да су овим говорима, поред вокатива, у деклинацији својствена два падежна облика – номинатив и акузатив (општи падеж), којима се исказују различите падежне релације (Белић 1905: 293, Ресо 1991: 45, Ивић 2001:149, и др.), иако различити дијалекатски подтипови показују приличну разуђеност у деклинацијској структури. Позивајући се на старију литературу (исп. Белић 1905: XXXIX, Ресо 1991: 52), он потцртава и да се призренско-јужноморавски говори, којима припада и сиринићки, разликују од тимочко-лужничких по чувању облика за датив једнине и множине и, у појединим говорима, инструментал множине.

Позивајући се на релевантну литературу, кандидат наводи да сиринићки говор припада управо делу призренско-тимочке дијалекатске зоне у којем је аналитизам у падежном систему само делимично проширен, при чему се овај говор одликује добро очуваном флексијом „са стабилизацијом двојинског -ма у Дмн. свих именских речи […] са елиминацијом синкретизма Нмн. и ОПмн. им. м. р. на -Ø” (Младеновић 2013: 405). Осим очуване флексије у дативу множине и разликовања номинатива и општег падежа у множини, у сиринићком говору је очувана флексија и у другим падежима, како у једнини тако и множини. Будући да се поједина падежна значења у овом говору могу паралелно исказивати и синтетичком и аналитичком формом, кандидат наводи да ће његово истраживање бити усмерено на испитивање степена очуваности старе, синтетичке деклинације у контакту с другим балканским језицима и дијалектима у којима је синтетичка деклинација потиснута, као и на утврђивање односа сиринићкога говора према овим вањским утицајима. Да би ово истраживање било спроведено, кандидат сматра да је неопходно прво системски утврдити употребу падежних облика из синхроне перспективе, пре свега функције и значења сваког појединачног падежа, било да се они изражавају синтетичким или аналитичким начином. Самим тим, могуће је истражити и међуоднос синтетичких и аналитичких форми.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својим лингвистичким значајем и актуалношћу у домену предложене дисертације.

Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од 132 библиографске јединице релевантне за истраживање, међу којима су различите монографије, студије, чланци, као и речници:

1. АЛАНОВИЋ, Миливој. (2007). Функционално-граматички оквири падежне идентификације агенса. *Лингвистичке свеске*, 6, 84−102.

2. АНОНИЋ, Ивана. (2003). Синтакса и семантика датива. *Јужнословенски филолог*, LX, 67−99.

3. АНТОНИЋ, Ивана. (2005). Синтакса и семантика падежа. У Милка Ивић (ур.), *Синтакса савременога српског језика: Проста реченица*. Београд: Институт за српски језик САНУ, Београдска књига; Нови Сад: Матица српска, 119−300.

4. АНТОНИЋ, Ивана. (2019). Синтакса и семантика глагола *при*. *Наш језик*, V/2, 259−268.

5. АРСЕНИЈЕВИЋ, Бобан. (2006). Граматика српских говора Косова и Метохије у пресеку међујезичких утицаја и балканских процеса. *Баштина*, 21, 9–15.

6. АРСЕНИЈЕВИЋ, Нада. (2009). Реинтерпретација система објекатских падежа: о предлошком генитиву. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, LIX/2, 49−70.

7. АСЕНОВА, Петя. (1989). *Балканско езикознание*. В. Търново: Наука и изкуство.

8. БЕЛИЋ, Александар. (1905). Дијалекти источне и јужне Србије. *Српски дијалектолошки зборник,* I. Београд: Државна штампарија краљевине Србије.

9. БЕЛИЋ, Александар. (1911). О дијалекатском материјало О. Броха. *Српски дијалектолошки зборник,* X. Београд: Државна штампарија Краљевине Србије.

10. БУГАРСКИ, Ранко. (2009). *Теоријске основе урбане дијалектологије. Говор Новог Сада. Св.1, Фонетске особине*. Нови Сад: Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, 13−31.

11. БУКУМИРИЋ, Милета. (1988). Ономастика Сиринићке жупе. *Ономатолошки прилози,* IX. Београд: Српска академија наука и уметности. Одељење језика и књижевности. Одбор за ономастику, 252–470.

12. БУКУМИРИЋ, Милета. (1993). О топонимији Сиринићке жупе. *Универзитетска мисао. Друштвене науке,* 1–2. Приштина: Универзитет у Приштини, 79–84.

13. БУКУМИРИЋ, Милета. (2009). Датив у говорима северне Метохије. *Зборник радова Филозофског факултета,* XXXIX. Приштина: Филозофски факултет, 13–23.

14. БУКУМИРИЋ, Милета. (2010). Значења генитива у говорима северне Метохије. *Зборник радова Филозофског факултета [Универзитета у Приштини] посебно издање поводом 50-годишњице оснивања Филозофског факултета посвећено проф. др Милосаву Вукићевићу*. Приштина : Филозофски факултет, 47–82.

15. БУКУМИРИЋ, Милета. (2011). Употреба акузатива у говорима северне Метохије. *Зборник радова Филозофског факултета,* XL. Приштина: Филозофски факултет, 15–33.

16. ВЕНДИНА, Татјана. (1994). Призренско-тимокские говоры в южнославянском диалектном контексте. У: Павле Ивић (ур.) *Говори призренско-тимочке области и суседних дијалеката*. Ниш: Филозофски факултет, 73–84.

17. ЖУГИЋ, Радмила. (2010). *Исказивање генитивних значења у говору Јабланичког краја (у светлу призренско-тимочких говора као целине)*. Београд: Институт за српски језик САНУ (Монографије, 13).

18. ИВИЋ, Милка. (1954). Узрочне конструкције с предлозима *због, од, из* у савременом књижевном језику. *Наш* језик, V, 5–6. Београд: Институт за српски језик САНУ, 186−195.

19. ИВИЋ, Милка. (1956). Однос између квалитативног генитива и квалитативног инструментала. *Наш језик,* VII, 7–10, Београд: Институт за српски језик САНУ, 260−270.

20. ИВИЋ, Милка. (1957). Једно поглавље из граматике нашег модерног језика − систем месних падежа. *Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду* II. Novi Sad: Filozofski fakultet, 145−159.

21. ИВИЋ, Милка. (1957–1958). Систем предлошких конструкција у српскохрватском језику. *Јужнословенски филолог,* XXII/1–4, 141–166.

22. ИВИЋ, Павле. (2001). *Дијалектологија српскохрватског језика: увод и штокавско наречје*. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.

23. ИВИЋ, Павле. (2002). Балкански језички савез и лингвистичка географија. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику,* XLV/1–2, 7–12.

24. ИЛИЕВСКИ, Петар. (1991). Местото на македонскиот меѓу балканските и европските јазици. *Прилози. Одделение за лингвистика и литературна наука,* 16/2. Скопје: Македонска академија на науките и уметностите, 37–46.

25. ЈОВИЋЕВИЋ, Радојица. (2001). Сиринићка презимена типа Бошкоћевић. *Српски језик,* VI/1–2. Београд: Научно друштво за неговање и проучавање српског језика, 193–195.

26. ЈУРИШИЋ, Марина. (2012). Датив и општи падеж у дативним функцијама у говору Горње Пчиње. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику,* LIV/1, 237–253.

27. ЈУРИШИЋ, Марина. (2013). Предлог *врз* у српским народним говорима. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику,* LVI/1, 119–127.

28. ЈУРИШИЋ, Марина. (2013а). Предлози *откуд(е), накуд(е)* и *докуд(е)* у призренско-тимочким говорима. *Годишњак за српски језик,* XXVI, 13. Ниш: Филозофски факултет, 265–277.

29. ЈУРИШИЋ, Марина. (2014). Синтакса падежа Горње Пчиње (одредбене функције). *Српски дијалектолошки зборник,* LXI, 367–534.

30. ЈУРИШИЋ, Марина. (2015). Предлози *због* и *ради* у српским народним говорима. *Путевима српских идиома: зборник у част проф. Радивоју Младеновићу поводом 65. рођендана*. Крагујевац: ФИЛУМ, 267–284.

31. ЈУРИШИЋ, Марина. (2016). Постериорност у призренско-тимочким говорима. *Александар Белић – 110 година од појаве Српског дијалектолошког зборника*. Приштина: Филозофски факултет, 83–91.

32. КЛИКОВАЦ, Душка. (1997). О узрочном значењу конструкције *у* +локатив. *Наш језик*, XXXII, 1–2, 26−38.

33. КРЪПОВА, Илияна, ТИШЕВА Йовка. (2007). Към въпроса за удвояването на допълнението в българските диалекти (с оглед на смолянския говор). *Филологически и методически изследвания*. Смолян–Люблин, 125–132.

34. ЛАШКОВА, Лили. (1993). За балканизацията на сърбохърватски и български език. *Јужнословенски филолог*, XLIX, 29–56.

35. МАРКОВИЋ, Јордана. (2009). Балканизми у српским говорима Косова и Метохије. *Годишњак за српски језик и књижевност*, XXII/9. Приштина: Филозофски факултет, 269–277.

36. МАРКОВИЋ, Јордана. (2014). Окамењене падежне форме у призренско-тимочким говорима. У: Бојана Димитријевић (ур.), *Тематски зборник радова [са трећег међународног научног скупа Наука и савремени универзитет, 2013]. [Том 4], Језик, књижевност и култура*. Ниш: Филозофски факултет, 115–123.

37. МАРКОВИЌ, Марјан. (2019). Неудвоен датив во македонскиот разговорен јазик – нови тенденции. У: ЗузанаТополињска, Марјан Марковиќ, Соња Миленковска (ур.), *Македонистички денови во МАНУ: Зборник на трудови од Меѓународната научна манифестација*. Скопје: МАНУ, 147–154.

38. МАРИНКОВИЋ, Јаворка. (2012). Балканизми као спона сусретања у култури Косова и Метохије. *Духовне и материјалне специфичности културе Косова и Метохије кроз историју*. Институт за српску културу Приштина – Лепосавић, 11–18.

39. МИЛОРАДОВИЋ, Софија. (2003). *Употреба падежних облика у говору Параћинског Поморавља: балканистички и етномиграциони аспект*. Београд: Етнографски институт САНУ.

40. МИЛОРАДОВИЋ, Софија. (2007). Дијахрони и синхрони аспект аналитичких појава у српским народним говорима. *Зборник Матице српске за славистику*, 71–72, 357–375.

41. МИЛОРАДОВИЋ, Софија. (2009). Статус објекатске редупликације у српским народним говорима. *Годишњак за српски језик и књижевност*, XXII/9. Приштина: Филозофски факултет, 287–295.

42. МИЛОРАДОВИЋ, Софија, СТАНКОВИЋ, Станислав. (2010). О исказивању припадничко-поседничког односа у српским народним говорима на Косову и Метохији. У: Драги Маликовић (ур.), *Косово и Метохија у цивилизацијским токовима*. Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 159–174.

43. МИЛОРАДОВИЋ, Софија, СТАНКОВИЋ, Станислав. (2010б). Из семантике конструкција с предлогом од у говорима Скопске Црне Горе и Горње Мораве. *Македонски јазик*, LXI, 25–36.

44. МИЛОРАДОВИЋ, Софија. (2015). Српски периферни говори: међујезички утицаји и балканистички процеси. *Исходишта*, 1. Савез Срба у Румунији, Филозофски факултет Универзитета у Нишу, 267–279.

45. МИЛОРАДОВИЋ, Софија. (2015а). Синтакса падежа у српској дијалектологији – степен испитаности и теоријско-методолошки приступи. У: Људмила Поповић, Дојчил Војводић, Мотоки Номаћи (ур.), *У простору лингвистичке славистике: Зборник научних радова (Поводом 65 година живота академика Предрага Пипера)*. Београд: Универзитет у Београду, Филолошки факултет, 515−533.

46. МИЛОРАДОВИЋ, Софија. (2018). Ареална граматикализација предлога ОД у српским народним говорима. На примерима из призренско-тимочких и косовско-ресавских говора. У: Рајна Драгићевић, Вељко Брборић (ур.), *Српска славистика. Том 1, Језик*. Београд: Савез славистичких друштава Србије, 213–228.

47. МИЛОСАВЉЕВИЋ, Тања. (2014). Померања у употреби предлога у вези са општим падежом призренско-тимочких говора. У: Бојана Димитријевић (ур.), *Тематски зборник радова [са трећег међународног научног скупа Наука и савремени универзитет, 2013]. [Том 4], Језик, књижевност и култура*. Ниш: Филозофски факултет, 124–135.

48. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (1997). Падежне дистинкције у говорима Шарпланинске области. *О српским народним говорима, Научни скуп Дани српскога духовног преображења*, IV. Деспотовац: Народна библиотека „Ресавска школа”, 141–154.

49. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2001). Говор шарпланинске жупе Гора. *Српски дијалектолошки зборник*, XLVIII. Београд: Српска академија наука и уметности и Институт за српски језик САНУ, 1–606.

50. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2002). Генитив именских речи у северношарпланинским и јужнометохијским говорима. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, XLV/1–2. Нови Сад: Матица српска, 291–320.

51. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2004). Дијалекатска диференцијација српских говора на југозападу Косова и Метохије. У: Јудита Планкош (ур.), *Зборник радова са Међународног научног скупа „Живот и дело Академика Павла Ивића”*. Суботица: Градска библиотека, Београд: Српска академија наука и уметности, Нови Сад: Филозофски факултет, Београд: Народна библиотека Србије, Нови Сад: Матица српска, Београд: Институт за српски језик САНУ, 209–249.

52. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2004а). О неким падежним конструкцијама месног значења са вишезначним предлозима у јужнометохијским и северношарпланинским говорима. *Српски језик*, IX/1–2, 193–210.

53. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2005). Граматичка основа именица са номинативом множине на -и (мужи, синови, дедови, пруђи, јарићи) у јужнометохијским и северношарпланинским говорима. *Јужнословенски филолог*, LXI, 147–177.

54. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2007). Семантика и граматичка стабилност именица pluralia tantum у српским (словенским) говорима на југозападу Косова и Метохије. У: Радоје Симић (ур.), *Српски језик и друштвена кретања. Књига 1*. Крагујевац: Скупштина града: Универзитет у Крагујевцу: Филолошко-уметнички факултет: Кораци, 97–118.

55. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2010). Језички и дијалекатски односи у Северношарпланинској области. У: Софија Милорадовић (ур.), *Косово и Метохија у цивилизацијским токовима, књига 1: Језик и народна традиција*. Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 175–195.

56. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2011). Морфолошка и синтаксичка плурализација збирних именица и неких заменица у говорима југозападног дела Косова и Метохије. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, LIV/1. Нови Сад: Матица српска, 205–226.

57. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2012). Пасивне конструкције метохијско-косовских говора призренско-јужноморавског типа. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, LV/2, 153–167.

58. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2012а). Флексија и аналитизам именица на -а у говору јужнокосовског села Гатње. *Јужнословенски филолог*, LXVIII, 27–47.

59. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2013). *Говор јужнокосовског села Гатње* (Монографије, 18). Београд: Институт за српски језик Српске академије наука и уметности.

60. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2013а). Предлози временског значења *пред* + и *пре* + у призренско-јужноморавским говорима метохијско-косовско-сиринићког ареала. У: Милош Ковачевић (ур.), *Традиције и иновације у савременом српском језику. Књига 1*. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет – Скупштина Града, 91–99.

61. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2014). Егзистенцијалне конструкције призренско-јужноморавских говора у Метохијској и Косовској котлини. *Јужнословенски филолог*, LXX, 151–171.

62. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2014а). Перлативни предлози НИЗ +, УЗ +, КРОЗ + у говорима југозападног дела Косова и Метохије у ширем балканском простору. У: Милош Ковачевић (ур.), *Вишезначност у језику. Књига 1*. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 201–227.

63. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2014б). Призренски говор у метохијско-косовско-сиринићком ареалу. *Годишњак за српски језик* XXVI, 13. Ниш: Филозофски факултет у Нишу, 383–402.

64. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2015). Од значења ка облику – из дијалекатске (морфо)синтаксе говора призренско-јужноморавског типа метохијско-косовско-сиринићког ареала. У: Милош Ковачевић (ур.), *Српски језик – од Вука до данас*. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 31–39.

65. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2015а). Неке конструкције са значењем дирекције и локације у говорима југозападног дела Косова и Метохије. У: Маргарита Младенова (ур.), *Движение и*

пространство в славянските езици, литератури и култури, том I Езикознание. София: Софийския университет „Св. Климент Охридски”, 103–110.

66. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2016). Лингвогеографски положај и дијалекатска индивидуалност сиринићког говора. *Јужнословенски филолог*, LVII/3–4, 67–91.

67. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2016). Датив у говорима метохијско-косовско-северношарпланинског ареала. *Исходишта*, 2. Темишвар: Савез Срба у Румунији: Центар за научна истраживања и културу Срба у Румунији, Ниш: Филозофски факултет Универзитета у Нишу, 145–157.

68. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2016а). Облици именица са несистемском множином у северношарпланинским и метохијско-косовским говорима. У: Јордана Марковић (ур.), *Александар Белић – 110 година од појаве Српског дијалектолошког зборника*. Ниш: Филозофски факултет Универзитета у Нишу, 43–51.

69. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2017). Именска и глаголска флексија у говорима југозападног дела Косова и Метохије. *Научни састанак у Вукове дане*, 46 / 1, 239–249.

70. МЛАДЕНОВИЋ, Радивоје. (2019). Говор северношарпланинске жупе Сиринић. *Српски дијалектолошки зборник*, LXV/1, 1−1047.

71. ОГЊАНОВИЋ, Сања. (2020). *Синтакса реда речи у дијалектима српског језика*. Докторска дисертација одбрањена на Филолошком факултету Универзитета у Београду: https://nardus.mpn.gov.rs/handle/123456789/18927 (20.12.2021).

72. ПАВЛОВИЋ, Миливој. (1939). Говор Сретечке жупе. *Српски дијалектолошки зборник*, VIII. Београд: Српска краљевска академија, 1–353.

73. ПЈАНКА, Влаѓимјеж. (1986). Словенските извори на балканскиот компаратив. *Македонски јазик*. Скопје: Институт за македонски јазик, 36–37.

74. ПОПОВ, Бојан. (1984). Положај српскохрватског језика у балканском језичком савезу. *Јужнословенски филолог*, XL, 21–43.

75. РАДИЋ, Првослав. (1993). О српско-македонским лексичким паралелама (дијалектолошки аспект). *Јужнословенски филолог*, XLIX, 113–136.

76. РАДИЋ, Првослав (1997). О неким појавама у деклинацији косовско-ресавских говора (у светлу синкретичко-аналитичких процеса). *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, XL/2, 227–239.

77. РАДИЋ, Првослав. (2013). Косовскометохијска словенска периферија између језичких архаизама и иновација. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, LXXXIII, 217–228.

78. РАДОВАНОВИЋ, Драгана. (2015). Из одевне лексике Сиринићке жупе. У: Милош Ковачевић, Весна Поломац (ур.), *Путевима српских идиома. Зборник у част проф. Радивоју Младеновићу поводом 65. рођендана*. Крагујевац: ФИЛУМ, 139–149.

79. РЕМЕТИЋ, Слободан. (1981). Датив-инструментал(-локатив) именица -а основе на -ема у говорима косовско-ресавског дијалекта. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, XXIV/1, 165–169.

80. РЕМЕТИЋ, Слободан. (1996). Српски призренски говор I. *Српски дијалектолошки зборник*, XLVII. Београд: Српска академија наука и уметности и Институт за српски језик, 323–614.

81. РЕМЕТИЋ, Слободан. (2000). Призренско-јужноморавски дијалекат у светлу македонског утицаја. *XXVI научна дискусија на XXXII меѓународен семинар за македонски јазик, литература и култура*. Скопје: Универзитет „Св. Кирил и Методиј”, 87–103.

82. РЕМЕТИЋ, Слободан. (2004). Српски народни говори Косова и Метохије у светлу међујезичке и међудијалекатске интерференције. *Јужнословенски филолог*, LX, 113–123.

83. РЕЏИЋ, Анђела. (2021). Форме стандардног српског језика у сиринићком говору. *Исходишта*, 7. Савез Срба у Румунији, центар за научна истраживања и културу Срба у Румунији; Филолошки, историјски и теолошки факултет Западног универзитета у Темишвару; Филозофски факултет Универзитета у Нишу, 285−300.

84. СОБОЉЕВ, Андрей. (1991). Категория падежа на периферии балканославянского ареала. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, XXXIV/1, 93–139.

85. СОБОЛЕВ, Андреј. (1995). Пристап кон балканската синтакса. *XXI научна дискусија на XXVI меѓународен семинар за македонски јазик, литература и култура во Охрид*. Скопје: Универзитет „Св. Кирил и Методиј”, 185–194.

86. СОБОЛЕВ, Андрей. (2003). *Малый диалектологический атлас балканских языков*. Пробный выпуск. München: Biblion Verlag.

87. СТАНИШИЋ, Вања. (1987). Балканизми у српскохрватском језику. *Balcanica : annuaire de l'Institut des études balkaniques = Балканика : годишњак института за балканологију*. Beograd: Balkanološki institut SANU, 245−265.

88. СТАНИШИЋ, Вања. (1989). Балканословенски или бугарски. *Balcanica : annuaire de l'Institut des études balkaniques = Балканика : годишњак института за балканологију*. Beograd: Balkanološki institut SANU, 415−417.

89. СТАНИШИЋ, Вања. (1990). О неким сличностима у падежном систему између албанског и српскохрватског језика. *Balcanica : annuaire de l'Institut des études balkaniques = Балканика : годишњак института за балканологију*. Beograd: Balkanološki institut SANU, 357−367.

90. СТАНИШИЋ, Вања. (1991). О српскохрватским елементима у албанском језику. У: Јован Бојовић (ур.), *Становништво словенског порријекла у Албанији (зборник радова са Међународног научног скупа одржаног у Цетињу 21, 22. и 23. јуна 1990)*. Титоград: Историјски институт СР Црне Горе, 349−356.

91. СТАНИШИЋ, Вања. (1993). О неким призренско-тимочким примерима српско-албанских лексичких односа. У: Павле Ивић (ур.), *Говори призренско-тимочке области и суседних дијалеката*. Ниш: Филозофски факултет, 469–477.

92. СТАНИШИЋ, Вања (1995). *Српско-албански језички односи*. Београд: Српска академија наука и уметности; Балканолошки институт (Посебна издања, књ. 59).

93. СТАНИШИЋ, Вања (2006). *Увод у индоевропску филологију*. Београд: Чигоја штампа.

94. СТАНКОВИЋ, Станислав. (2006). Проматрања балканословенских прелазних ареала (Из наставе дијалектологије српскога језика). У: *Нови аспекти у настави језика: Зборник радова са научног скупа одржаног у Косовској Митровици 27. и 28. маја 2005. године*. Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 141–152.

95. СТАНКОВИЋ, Драгана. (2020). Значења инструментала у говорима призренско-тимочке говорне зоне. У: Татјана Трајковић (ур.), *На темељима народних говора (зборник радова посвећен проф. др Јордани Марковић поводом одласка у пензију)*. Ниш: Филозофски факултет Универзитета у Нишу, 641–658.

96. СТАНОЈЧИЋ, Живојин, ПОПОВИЋ, Љубомир. (1999). *Граматика српскога језика за I−IV разред средње школе*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.

97. СТАНКОВИЋ, Драгана. (2020). О именичкој деклинацији у говорима призренско-тимочке дијалекатске области. *Баштина*, 50, 57–72.

98. СТЕВАНОВИЋ, Михаило. (1950). Ђаковачки говор. *Српски дијалектолошки зборник*, XI, 1–152.

99. СТЕВАНОВИЋ, Михаило. (1961). Падежне синтагме с предлогом *за*. *Наш* језик, XI, 1−2, 207−225.

100. СТЕВАНОВИЋ, Михаило. (1966). Синтагме с генитивом и предлогом *с(а)*. *Наш језик*, XV, 1−2, 62−76.

101. СТЕВАНОВИЋ, Михаило. (1966). Генитивне синтагме с предлогом *код* и њихове опозиције. *Наш језик*, XV, 3−4, 158−179.

102. ТАНАСИЋ, Срето. (1999). Временска употреба конструкција *на + акузатив* и *у + акузатив* са именицама које значе годишње доба. *Наш језик*, XXXIII/1−2, 15−23.

103. ТОМИЋ, Драгана (2012). Балканизми у призренско-тимочкој говорној зони. *Научни трудове: Филология* 50/1/Б, Пловдив: Пловдивски университет „Паисий Хилендарски”, 245–258.

104. ТОПОЛИЊСКА, Зузана. (1982). За формулата на таканареченият балкански аналитизам. *Studia Linguistica Polono-Jugoslavica* 2. Скопје: Македонска академија на науките и уметностите, 193–200.

105. ТОПОЛИЊСКА, Зузана. (1991). За прагматичната и семантичната мотивација на морфосинтаксички балканизми. *Прилози. Одделение за лингвистика и литературна наука*, XVI/1. Скопје: Македонска академија на науките и уметностите, 119–128.

106. ТОПОЛИЊСКА, Зузана. (2000). Односот ГЕНИТИВ ~ ДАТИВ во балканските падежни системи. *Јужнословенски филолог*, LVI/3–4, 1229–1236.
107. ТОПОЛИЊСКА, Зузана. (2002). Балканското во граматичката структура на словенските балкански јазици. *Прилози. Одделение за лингвистика и литературна наука*, XXVII/1–2, Скопје: Македонска академија на науките и уметностите, 7–19.
108. ТОПОЛИЊСКА, Zuzanna. (2010). The Balkan Sprachbund from a Slavic Perspective. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, LIII/1, 33–60.
109. TOPOLIŃSKA, Zuzanna, BUŽAROVSKA, Elena. (2011). The Balkan Dative revisited. *Studies in Polish Linguistics*, 6, Krakow: Uniwersytet Jagielloński, 139−152.
110. ТОПОЛИЊСКА, Зузана. (2016). Падежни односи vs. семантичке улоге. *Јужнословенски филолог*, LXXII/3–4, 27–34.
111. УРОШЕВИЋ, Атанасије. (1948). Шарпланинска жупа Сиринић. *Годишен зборник*, 1. Скопје: Филозофски факултет на Универзитетот Скопје, 115−176.
112. ЦИВЯН, Татьяна. (1965). Имя существительное в балканских языках: *К структурно-типологической характеристике балканского языкового союза*. Москва: Издательство „Наука”.

113. ANDERSON, Stephen. (1985). Inflectional morphology. In Timothy Shopen (ed.) *Language typology and syntactic description 3, Grammatical categories and the lexicon*. Cambridge: Cambridge University Press, 150–201.
114. BAERMAN, Matthew, BROWN Dunstan, CORBETT Greville. (2005). *The syntax morphology interface: A study of syncretism*. Cambridge: Cambridge University Press.
115. BLAKE, Barry. (2001)[2]. Case. *Cambridge Textbooks in Linguistics*. Cambridge: Cambridge University Press.
116. CATASSO, Nicholas. (2011). Genitive-Dative Syncretism in the Balkan Sprachbund: An Invitation to Discussion. *SKASE Journal of Theoretical Linguistics*, 8 (2), http://www.skase.sk/Volumes/JTL19/pdf_doc/04.pdf. (17 06 2012).
117. CRYSTAL, David. (2008)[6]. *A dictionary of linguistics and phonetics*. Oxford: Blackwell Publishing.
118. HEINE, Bernd, KUTEVA, Tania. (2005). *Language Contact and Grammatical Change*. Cambridge: Cambridge University Press.
119. IVIĆ, Milka. (2008)[3]. *Lingvistički ogledi*. Beograd: Biblioteka XX vek.
120. JOSEPH, Brian. (2001). Is Balkan Comparative Syntax Possible? In: Maria-Luisa. Rivero, Angela Ralli (eds.), *Comparative Syntax of Balkan Languages*. Oxford: Oxford University Press, 17–43.
121. KALLULLI, Dalina, TASMOWSKI, Liliane. (2008). Clitic doubling in the Balkan languages. *Linguistik Aktuell/Linguistics Today* 130. Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
122. KOPTJEVSKAJA-TAMM, Maria. (2009). A lot of grammar with a good portion of lexicon: Towards a typology of partitive and pseudopartitive nominal constructions. In Johannes Helmbrecht, Yoko Nishina, Yong-Min Shin, Stavros Skopeteas, Elisabeth Verhoeven (eds.). *Form and function in language research: Papers in honour of Christian Lehmann*. New York: Mouton de Gruyter.
123. LINDSTEDT, Jouko. (2000). Linguistic Balkanization: contact-induced change by mutual reinforcement. *Studies in Slavic and General Linguistics 28, Languages in Contact*, 231–246.
124. MIŠESKA TOMIĆ, Olga. (2004). The Balkan Sprachbund properties. An Introduction. In: Olga Mišeska Tomić (ed.), *Balkan Syntax and Semantics, Linguistik Aktuell/Linguistics Today*, 67. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 1−58.
125. MIŠESKA TOMIĆ, Olga. (2006). Balkan sprachbund morpho-syntactic features. *Studies in Natural Language and Linguistic Theory*, 67. Dordrecht, The Netherlands: Springer, xiii−657.
126. PECO, Asim. (1991). *Pregled srpskohrvatskih dijalekata*. Beograd: Naučna knjiga.
127. SCHMIDT, Thomas. (2009). Creating and Working with Spoken Language Corpora in EXMARaLDA. In: *LULCL II: Lesser Used Languages & Computer Linguistics*, II, 151−164.
128. SIKIMIĆ, Biljana. (1996). *Etimologija i male folklorne forme*. Beograd: Institut za srpski jezik SANU.
129. SOBOLEV, Andrej. (1998). *Sprachatlas Ostserbiens und Westbulgariens (I)*. Problemstellung, Materialien und Kommentare, Kartenanalyse. Scripta Slavica, Band 2. Biblion Verlag, Marburg/Lahn.
130. SOBOLEV, Andrej. (1998a). *Sprachatlas Ostserbiens und Westbulgariens (II)*. Sprachkarten. Scripta Slavica, Band 3. Biblion Verlag, Marburg/Lahn.

131. SOBOLEV, Andrej. (2009). From Synthetic to Analytic Case: Variation in South-Slavic Dialects. *Oxford Handbooks: The Oxford Handbook of Case*. Oxford: Oxford University Press, 716–729.

132. WAHLSTROM, Max. (2015). The Loss of Case Inflection in Bulgarian and Macedonian. *Slavica Helsingiensia*, 47. Finland: University of Helsinki, III−205.

Циљеви истраживања

Као примарни циљ истраживања кандидат Анђела Рецић наводи „детаљно представљање структуре и функционисања падежног система у сиринићком говору” (6), након чега следе циљеви: идентификација и класификација сваког појединачног падежа, односно падежне форме, и издвајање њихових функција и значења, било да је реч о синтетичким или аналитичким формама. За потребе остваривања наведених циљева, грађа документована углавном у првој деценији 21. века и недавно објављена (Младеновић 2019) биће поређена с главнином кандидатове грађе, теренски прикупљене током 2020. и 2021. године, а ова ће грађа бити допуњена и кандидатовим додатним теренским истраживањима. На овај се начин може сагледати да ли су се у падежном систему сиринићкога говора у временском распону од две деценије могле одиграти одређене промене у функционисању падежног система, на пример под утицајем српског књижевног језика.

Наведени приступ, како кандидат истиче, могао би омогућити издвајање најпостојанијих флективних форми падежа, као и увид у однос синтетичких и аналитичких форми, односно, одговорити на питање да ли се инхерентне флективне падежне форме, и у ком обиму, замењују аналитичким конструкцијама с еквивалентним падежним значењем и функцијом. Овакво изучавање синтаксе падежа у сиринићком говору могло би дати одговор и на питање постоји ли веза између очуваних флективних наставака у појединим падежима и функција и значења који се њиме исказују.

Хипотезе

Постојећи морфолошки описи падежног система у сиринићком говору (Младеновић 2019: 294–422) и њему блиским говорима (Стевановић 1950, Реметић 1996, Павловић 1939), као и истраживања падежних система језика и дијалеката балканског језичког савеза (нпр. Wahlstrom 2015: 40−75), омогућили су кандидату да формулише неколико хипотеза и очекивања. Задржаћемо се на главним:

I. Подела по критерију ’централности’ (према структуралистичком принципу у синтакси, по којем су централни падежи – номинатив, генитив и акузатив, а периферни – датив, инструментал и локатив) може се и на овом материјалу јасно препознати, али инвентар обеју група овде може бити умањен. Претпоставља се, наиме, да су тзв. централни падежи сведени на номинатив и акузатив, да се у дативу и локативу чува флексија, док је инструментал замењен аналитичком конструкцијом *предлог + општи падеж*.

II. У балканистичким се истраживањима аналитичка деклинација често доводи и у везу с појавом спајања генитива и датива, иако у сиринићком говору делимично очувана флексија ових падежа ограничава њихово спајање. Садашњим увидом у материјал кандидат очекује појаву ширења датива на рачун генитива (или обрнуто) у појединим функционалним и семантичким доменима.

III. С обзиром на очекивани морфосинтаксички образац *предлог + општи падеж* у вези с многим функцијама и значењима, претпоставља се и промена у инвентару и употреби предлога. С тим у вези, у аналитичком морфосинтаксичком сиринићком миљеу очекује се даља рестрикција дистрибуције предлога уз одређене падеже, као и специјализација

појединих предлога у конкретним семантичким доменима.

План рада

У кандидатовом плану рада се као први корак у спровођењу циљева докторске дисертације истиче стварање јединственог дијалектолошког корпуса. Њега чини, с једне стране, теренска грађа објављена у форми дијалекатских текстова (Младеновић 2019: 853–1040), која чека кандидатово целовито ексцерпирање, и, с друге, увид у сопствену теренску грађу, коју ће кандидат наставити да сакупља у овој дијалекатској области.

Други корак је анализа корпуса у складу с предметом и циљевима рада. Аналитички део рада састојаће се од неколико фаза. Обрада података започиње ексцерпцијом примера из корпуса који садржи облике, функције и значења постојећих падежа у сиринићком говору. У другој фази примери ће бити класификовани на оне у којима се падежне релације изражавају синтетичком (флективном) формом и оне у којима су изражене аналитичком конструкцијом. Осим тога, биће издвојени примери са слободним падежима, падежима у оквиру предлошко-падежне конструкције, примери с падежима с обавезним детерминатором и конструкције које подразумевају и предлошко-падежну конструкцију и обавезни детерминатор.

Идући за српском синтаксичком науком, кандидат истиче да је издвајање конструкција с обавезним детерминатором и предлогом и обавезним детерминатором значајно због тога што присуство/одсуство обавезног детерминатора утиче на информативну структуру конструкције, самим тим и на функције и значења. Позивајући се непосредно на речи Милке Ивић да граматичку категорију обавезне детерминације „управо словенски језици искоришћавају у (релативно) великој мери тако да јој слависти морају дужну посветити пажњу” (Ivić 2008: 247), – кандидат сматра да је ова граматичка категорија значајна и за тему која се тиче падежног система једног словенскога говора у чијој је структури под утицајем суседних језика, односно у суживоту с њима, дошло до промена. Испитивање ситуације с обавезном детерминацијом могло би обезбедити додатне информације у вези с питањем степена заступљености аналитичке деклинације у падежном систему.

Даља анализа грађе, по кандидатовим речима, тежиће обухватнијем и прецизнијем утврђивању падежних значења, било да су у формалном погледу падежи изражени синтетички или аналитички. Кандидат истиче да је „управо због семантичке анализе неопходно […] направити и детаљну формалну поделу попут поменуте, с обзиром на то да се поједина значења могу исказивати различитим падежима и конструкцијама. Овакав приступ би могао указати на однос између различитих форми у оквиру исказивања једног значења, као и на то која је у њему уобичајенија и, самим тим, фреквентнија” (8).

Методе истраживања

На методолошком плану у вези с предстојећим задацима кандидат Анђела Рецић издваја методологију теренског истраживања, односно прикупљања грађе, и методологију обраде података, односно анализе.

Метода прикупљања грађе коју ће кандидат користити јесте традиционална дијалектолошка, односно метода која се у србистици најчешће користи у документовању народних говора. С обзиром на то да је једна од кључних поставки у традиционалној дијалектолошкој методи избор испитаника, обично људи старијег доба, с мало или нимало формалног образовања и чешће женскога пола (како би се избегле примесе и утицаји других језичких варијетета), кандидат ће у својим теренским истраживањима изоставити говорнике средње и млађе генерације. Како би сачинио релевантан увид у нови теренски материјал и обликовао корпус упоредив с постојећим, кандидат ће користити инвентар питања сличан

оном који се користи у србистичким дијалектолошким радовима. Та се питања односе на традицијску културу, свакодневни живот у прошлости и аутобиографске приче испитаника. Комисија скреће пажњу на то да је кандидат и сам изворни сиринићки говорник, што углавном олакшава добијање дијалектолошки релевантног материјала на терену, и одговара пракси традиционалне дијалектолошке методологије. Прикупљена теренска грађа биће транскрибована у програму Ексмаралда (EXMARaLDA, исп. Schmidt 2009), што има за циљ да покаже да ли модерни софтверски алати могу повећати ефикасност традиционалних метода, као и да ли се они могу комбиновати.

Као метод обраде података кандидат је одабрао такође традиционалан синтаксички приступ проблематици падежа, „по којем се падежна значења групишу око падежне форме" (11). Очекује се да ова метода анализе грађе задовољи критериј детаљног представљања целокупног инвентара падежног система и дâ увид у његово функционисање, што ће затим омогућити и смештање сиринићкога говора – по критерију стања у синтакси падежа – на одговарајуће дијалекатско/дијалектолошко место, како међу остале српске говоре тако и у шире оквире балканског језичког савеза. То би могло омогућити и њихову контрастивну анализу.

VII. ЗАКЉУЧАК С ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА

На основу кандидатових постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области дијалектологије (синтаксе) српског језика и балканске лингвистике. Ослањајући се на наведене податке о кандидату Анђели Рецић, Комисија устврђује и да је кандидат подобан за израду докторске дисертације.

На основу наведених података о предложеном ментору и коментору, Комисија такође констатује да су др Вања Станишић, редовни професор, и др Софија Милорадовић, научни саветник, подобни за ментора, односно коментора предложене докторске дисертације.

*

На основу изнетога, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Анђеле Рецић и предложене теме докторске дисертације „Синтакса падежа у сиринићком говору (Балканистички аспект)", те да се за ментора, односно коментора именују др Вања Станишић, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, и др Софија Милорадовић, научни саветник на Институту за српски језик САНУ.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Првослав Радић,
редовни професор

др Михаило Шћепановић,
ванредни професор

др Светлана Ћирковић,
виши научни сарадник